

Szerkesztőség:

II-ik kerület 460. házszám
 hová a lap szellemi részét
 illető közlemények kü-
 dendők.

—
 Kéziratok vissza nem
 adatnak.

ABONY

Kiadóhivatal:

SZERDAHELYI JÁNOS
 könyvnyomdája, hová az
 előfizetési pénzek, a hirde-
 tések és ezeknek díjai, va-
 lamint a felszólamlások kü-
 dendők.

TÁRSADALMI, KÖZGAZDASÁGI ÉS SZÉPIRODALMI LAP. — MEGJELEN MINDEN VASÁRNAP.

Előfizetési díj:

Helyben házhoz hordva és vidékre küldve egész
 évre 8 korona, fél évre 4 korona, negyed évre
 2 korona. Egyes szám ára 16 fillér.

Felelős szerkesztő:
 TEMESKÖZY GERZSON.

Főmunkatársak:
 VEVERÁN ISTVÁN. VÉLI MIKSA.
 Kiadótulajdonos: SZERDAHELYI JÁNOS.

Hirdetmények,

nyiltterek, valamint hirdetési díjak, közvetlen a kiadó-
 hivatalhoz küldendők. Nyilttér száma 1 korona.

Értsünk egyet.

Érdekes gyűlése volt a községi iskola-
 széknek e hó 8-án.

Arról volt szó, hogy a polgári iskola
 végleges helye megállapíttassék, illetőleg a
 helyre vonatkozólag a közgyűlés elé javas-
 lat készíttessék.

A gyűlésen részt vett Tóth József kir.
 tanácsos, tanfelügyelő és Baumgartner Sándor
 főmérnök, műszaki tanácsos, a vallás és
 közoktatásügyi miniszterium műszaki osztá-
 lyának kiküldötte.

Gyűléseken több féle nézetek szoktak
 felmerülni, azok körül érvek elhangzani,
 azok tüzetes ismertetése nem lényeges, a
 fő dolog a megállapodás.

A polgári iskola végleges helyére néz-
 ve több féle kombinációk voltak, egyiknek
 is másíknak is voltak előnyei, de voltak
 hátrányai is.

Négy számba vehető hely dominálta az
 érdeklődést; a Márton Ádámné féle kert, a
 takarékpénztár kertjének külső része, a
 Szapáry féle park és a Br. Weigelsperg féle
 telek vasut utcai felső sarok része.

A Márton féle kertről azonban alig
 esett szó, tetszett a Br. Weigelsperg féle
 kert rész, a Szapáry féle park ellen semmi

más kifogás nem tétett, mint az, hogy egy
 kissé távol esik a központtól s ha csak
 200 lépéssel is közelebb volna, az lenne
 a legalkalmasabb, — a gyűlés azonban a
 takarékpénztár kert-rész mellett állapodott
 meg, melynek egyéb hátránya nincs, mint
 hogy méreg drága. Elég.

Igaz, hogy 14000 korona sok pénz egy
 udvar helyért, némi nyereség számba megy
 azonban, hogy két meglehetősen karban álló
 épület van rajta, melyek értékesíthetők és
 felhasználhatók lesznek az iskolánál, így
 annyival kevesebbe kerül a tulajdonképeni
 iskolai épület.

Ez a szempont vezette az iskolaszék
 tagjait midőn ezen helyet fogadták el.

Nem is volna az ellen semmi kifogá-
 sunk, ha egyszer az iskolaszék így határo-
 zott, legyen úgy, ámbár mindenk fölött —
 a városház beltelkén kívül — legalkalmas-
 sabb lenne a Szapáry féle park, mind e-
 geszségi, mind pedig pénzügyi szem-
 pontból.

A fődolog az egyetértés.

Mert, ha mi most azon tusakodunk,
 hogy hol legyen a polgári iskola s ily al-
 sőbb rendű kérdésen hónapokig rágódunk,
 könnyen megeshetik, hogy nem lesz polgá-
 ri iskolánk — sehol. Ha mi megfelelő iskolai

épületet a jövő tanév kezdetére fel nem
 állítunk, az állam nem veszi át az iskolát
 s vagy kimondja, hogy miután 5000 lélek-
 nél löbb lakja Abonyt, tartsa fenn a köz-
 ség, vagy ha ez alól valahogy ki búvna-
 is, megszűnik az iskola s kidobtuk az idén
 10–12000 koronát hibába s 60–70 növen-
 dék orra előtt becsaptuk az iskola ajtókat
 örökre, nem is számítva a szülők anyagi
 s a város erkölcsi és kulturális veszte-
 ségeit.

De hisz ez nem menne csoda számba,
 hisz mostanába annyit megyünk hátra, a
 mennyit előre, sőt néha-néha egy két lépés-
 sel, egy pár ezer forinttal hátrább is, mint
 a hol voltunk.

Értsünk egyet. Ne veszélyeztessük nagy
 bajjal, nagy költséggel felállított polgári is-
 kolánkat, államtitkár orsz. képviselőnk s
 a kormány jóakarátát kicsinyes vitákkal,
 érzékenkedésekkel, nem méltó az sem
 az intézményhez, sem hozzánk, mert —
 mint azt három egyeletünk elnökei egy
 multkori felhívásukban mondták: —
 Egyetértésben a legkisebb dolgok is meg-
 növekszenek, szét huzásban a legnagyobbak
 is össze omlanak.

Maneamus in primum!

TÁRCZA.**Egy peches ember.**

Magánjelenet. Irta: Puzstai Béla.

Gödöllő 5 percz; kiállt a kalauz. Sietve
 ugrom ki a koupéból, hogy égető szomszúságot
 eloltsam. Futok, rohanok, mint egy örült, és egy-
 szer csak azon veszem magam észre, hogy a
 vonat szépen elrobogott, engem még szebben,
 itt hagyott. Tessék mulatni! Nekem reggel 8
 órakor irodában kellene lennem, és innen a leg-
 közelebbi vonat még csak délután 1/22 órakor
 indul Budapest felé. No hiszen! Lesz nekem a
 princípálisomtól. A legjobban az bosszant a
 dologban, hogy az a szemtelen vonat elvitte a
 kalapomat meg a botomat. A kalapot egy héttel
 ezelőtt vettem 4 pengőért, a botot meg a nővérem
 hozta emléke Amerikából. És most tessék. De
 hiszen tudhattam volna. Kivel is történhetnének
 ilyen dolgok, ha én velem nem? Ki megy el
 Soroksárra, Ujpest helyett? Ki késik le minden
 vonatról? Én. Ki önti le ebéd alkalmával, levessel
 a szomszédnöje selyem derekát? Megint én.
 Kinek anyósa érkezik meg ép akkor, mikor már
 hintóba akarunk szállni, mely bennünket kaszinói
 bálba vigyen? Hát persze, hogy az én anyósom.
 És ép akkor okvetlenül migrénjének kell lennie.
 Vége a mulatságnak. És én szerencsétlen! Fog-
 lalkozva voltam mind a két négyesre. Francia
 négyesek helyett migrénes anyós. Borzasztó! Egy
 hétig nem mertem az utcán mutatkozni. Hát van

pechesebb ember a világon, mint én? Határozot-
 tan merem állítani, hogy nincs. A tavasszal
 vettem egy biciklit 200 frtéért. Már tavaly meg-
 tanultam ugyan a gépen járni, de azóta bizony
 jóformán elfelejtettem. Az indulás még meglehető-
 sen sikerült. Nem is lett volna semmi baj, csak
 ennek a Gödöllőnek ne lennének olyan átkozottul
 hepe-hupás utcái. A mint leszaladtam a Szőlő
 utcából a Főútra, neki megyek egy vigan fűtő-
 részű suszter-inasnak, a ki gyanútlanul nézegeti
 a takarékpénztár új házának az építését, és
 szerencsésen összetörtem a szegény fiúnak a lábát.
 Magamat pedig egy törött orr és törött gép kisé-
 retében szedtek össze az utca kövezetéről. Nem
 volt elég a magam baja, egy hónapig fizettem az
 elgázolt fiúért a gyógyítási díjat. Így járok én
 kérem mindig.

A mint így mérgeledöm a pályaudvaron,
 megpillantok a közelében egy színes koszorut.
 Ugy megörültem a füstös sötét kantinnak, mintha
 a Szikszaiakból a Pozsár György bandájának csalo-
 gató hangjait hallottam volna. Lesz legalább
 gondoltam, hol ezeket az unalmas órákat agyon-
 ütöm. Bemegek és kérek 1/2-liter bort, meg egy
 üveg szódát. Alig veszem a szódát a kezembe,
 piff-paff a szóda szétrobban, egyenesen a kantinos
 arcába. Majd kiverte az egyik szemét. Nem
 tellett bele 2 percz és én . . . innén is kivoltam
 dobva. Hát van pechesebb ember a világon
 mint én?

Mit volt mit tennem? Bementem a várószo-
 bába, és elkezdtem elmélkedni ennek az árnyék-
 világnak folyásáról. Addig-addig fűztem kesergő
 gonolataimat, míg szépen elaludtam.

A herobogó vonat zakatolása vert fel, nem
 épen édes szenderegéséből, mert Önök elgondol-
 hatják, hogy a márványasztal, melyre fejemet haj-
 tottam, nem volt tollal béelve. Rohanok a pénz-
 tárhoz. Kérek egy másodosztáju jegyet Gödöllőig.
 „Sajnálom“ felelte kárörvendő arczczal a pénztáros
 „de a vonat megérkezése után nincs többé jogom-
 ban jegyeket kiadni“ Azt hittem mindjárt megüt a
 guta. De nem sok időm volt a gondolkodásra, nem
 bántam, akármilyen történi, felugrottam jegy nélkül
 a már épen induló vonatra. Inkább fizetem a
 jegynek háromszorosát: de itt nem maradok többé,
 hogy egy szódásflaska ismét engem szerencsétlen-
 sen bámulatraméltó mutatványaival. Belépek végre
 koupémba. Ah! Fortuna istenasszony úgy látszik
 mégsem feledkezett meg rólam egészen. Szemben
 láltam magam egy bájos szőke hölgygyel. Egye-
 dül voltunk. A kellemes útra való kilátás csakha-
 mar megvigasztalt az átélt szenvedésekért. Az is-
 meretség — mint vasuton mindig, — könnyen
 ment, és mihamarabb hozzákezdtem a vár ostro-
 mához. A kis szőke nagyon csinos volt, és nem
 igyekezett mind tüzesebbé váló udvarlásomnak
 véget vetni. Péczelnél elcsattant az első csók és
 aztán a többi, a többi A pásztor-
 órának Keresztur vetett véget, hol átkellett szálla-
 nom a viczinálásra. Udvariasan bucsut akarok
 venni hölgyemtől, de nem valami kellemes meg-
 lepetésemre, tudtomra adja, hogy ő is Budapestre
 jön. Szent Isten! Mi lesz most? A viszonynak
 nem szakítok olyan 1—2-re véget. Hisz azt is
 eltagadtam, hogy nő vagyok. Ilyen blamage! Hát
 még ha a feleségem megtudna valamit? Még
 csak 5 hetes házások vagyunk és én már . . .

Nem takarékos a magyar.

Lukács pénzügyminiszter expozéjának előterjesztése alkalmával ajánlotta a magyaroknak, hogy legyen takarékos. A tanács ráér a magyarra, mert az ellensége se állíthatja róla, hogy fukarkodnék pénzzel, vagyonnal.

Jobb egy szent Mihály, mint száz szent József! Ezt tartja a magyar közmondás, azt értvé alatt, hogy szent József napján a régi megfogyott, új pedig semmi sines, míg szent Mihály napján már van buza, bor és a hizók erősen szedik fel hátukra a zsirt, hogy az egész esztendőre valót megadják. Egész esztendőre valót? Igen, ha a magyar nép meggondolná, hogy az Istennek áldása, mit csürbe takarítunk szent Mihály napkor, valóban az egész évre való; de rendszeren a téli hónapokban föltorkoskodik már a java táplálékot, rendszeren elfogyasztja husvétig a borát, s mire elkövetkeznek az igen erős munka: kapálás, kaszálás, a nép akkor már kenyéren, kölesönbe vett drága kematu kenyéren élődik és vizet iszik, mert a nép igen szereti a lakmározást és az őszi hónapokban már hozzálat a fogyasztáshoz s mivel szereti a pajtáskodást, meghívja a komákat, szomszédokat és sógorokat, együtt pincéznek s éppen akkor eszik sokat, mikor keveset dolgozik, éppen akkor koplal, mikor a nyári nehéz munkában az erőadó táplálékra, husra és borra volna legnagyobb szüksége.

Senkinek sines joga azt kívánni, hogy a nép a magáénak hasznát ne vegye; hanem azt már kívánhatjuk, hogy okosan vegye hasznát, mint a német, ki télen vékonyan él s a jó táplálékot éppen a nyárra hagyja, s mivel a téli hónapokban nagyon takarékos volt, sokszor és a legtöbbször másik évre is marad, különösen a borából és a gabonájából, mert nem tudhatni, minő lesz a termés? aztán jó lesz ám a szűkebb időben rá nem szorulni másra.

Mindenki tudhatja, hogy a kölesön vett gabonának mekkora az uzorája. A mit kamat fejében odaigér és oda is ad a megszorult ember, e fölöslegről rétes is került volna, még több abból, mit a téli hónapokban haszontalanul elfecsérelt.

Tanuljunk a némettől, tanuljuk meg annak takarékoságát és ha ezt eltanultuk tőle, boldogulni fogunk.

A mértékletesség.

A mértékletesség fogalmával a lehető legkevesebb ember foglalkozik és így esik az meg, hogy az élvezetek mértéken felüli kihasználása által kárt okoz egészségében, pedig de megkellene tartani mindenben a kellő mértéket, szem előtt tartva eme mondást: A mértékletesség a bölesek erénye.

A mértékletesség az ember életében igen nagy fontosságú és megalkotója az emberi boldogságnak, a testi egészségnek és a lelki épségnek; azért meg kell tanulnunk, hogy tartunk mértéket az igényeinkben és érzelmeinkben. Aki magát abban neveli, csak némiképen is, csodálkozni fog rajta, mily könnyű dolog ez, boldognak lenni és avval a tulajdonsággal birni, hogy a hol csak lehet a jó és szép fölött örömet lenni.

Igy kell mértéket ösmerni a fájdalomban is, nem szabad azt tulhajtani, hasonlóan az örömben és nem engedni, hogy az a kiesapongásig növekedjék. Semmiféle élvezet ne hajtassék a végletekig és erőnk se használtassék föl a képtelenségig. Mind a kettő gyengít és tömpít, tulságos szánakozás ne kiozzon, ép úgy a tulságos bánat sem. Ne követeljük emberbarátainktól mértéken felüli dolgokat és érzelmeket, még az ítéletben és az átokban is mértékletesek legyünk; hasonló mértéket ösmernünk óhajtásainkban és vágyainkban is.

A művészetben is fötényező a mértékletesség, ép úgy a tudományokban, ha hiányzik, veszélyeztetni bármilyen műnek sikerét és a legfonságesebb mű is kárt szenved hiánya miatt. A borus lelkűek nem ösmernek mértéket az élet és a világ fölötti elmékedésükben, bármilyen szomorúnak és vigasztalhatatlannak találják, a vidámlelkűek hasonló bajban leledzenek, habár ők mindent igen szépnek és fölségesnek találnak. A mértékletesség mindkét táborban szembe tűnő. Tulságos élvezet petyhüdtéget vonz maga után. Nem jó ha az ember az élvezetekben úszik, azokat tele marokkal kapja és tele tudóvel szivja, az ember gyarlóságánál fogva könnyen megszokja, miből kivetköznie alig lehetséges.

Összhangzó lelki békét, kellemes nyugalmat kedélyhangulatot, az élvezetek mennyiségét legvégső korunkig csak a mértékletesség nyújtja, úgy a testi mint az érzelmi világunkban és nem eléggé háláljuk meg neki, a földi jónak legnagyobbját, az egészséget.

Itt elakadt, elkezdett sirni és elbujt a sarokba, ahol folytatta a zokogást és az idősebbik folytatta:

— Bizony nem lehet tovább tűrni, ami velünk történik. Este, ahogy kijövünk az irodából, a sarkon két szemtelen fiatalember vár reánk és sehogy se tudunk tőlük szabadulni; mellénk szegődnek és hazakisérnek. Hiába menekülünk előlük és mondunk nekik goromba szavakat, ők arra csak nevetnek és annál jobban bosszantanak bennünket. Ma este pedig az egyik megcsipte Irénnek az arcát. Bizony én sem megyek többet irodába

Az utolsó szót már szepegve mondotta, aztán ő is sirni kezdett.

— Ha csak ez a baj — szólott a papa ezen könnyen segíthetünk. Holnap este elmegyek, meglessem a két ficsurat és rendőrral bekisértem a gazembereket. Ne féljetez kedves lányaim nem bánatnak többé.

Nem jó lesz az úgy, — szólott most egy 18 éves fiatalember a lányok bátyja. Mit ér, ha a rendőség tíz forinttal megbünteti őket, azután megint tovább garázdálkodnak. Bizzatok rám a dolgot, majd én jobban elintézem. Holnap azonban ne menjetez irodába.

Tegnap este nyolcz óra tájban a Kazinezy utca és a Kerepesi ut sarkán állott a két bepanaszolt fiatalember. Bajuszok Vilmos császár módra fölfésülve, erősen kivastalt nadrágjuk magasan felgyűrve, lakkezipökbe bujtatott lábuk sétatálcájukkal egy irányban kifeszítve. Vastag szivar volt a szájukba dugva és a le-le szálló pernyét

A méhészkedés vezessen ös- atyáink erényeihez*)

A székely ember azt tartja, hogy a gonosz ember hiába méhészkedik, nem lesz annak tartós szerencséje s a rosszlelkű embert a méhek sem szeretik. Sok igazságot tartalmaz e mondás, csak meg kell érteni. Elég sajnósan tapasztalható némely vidéken, hogy pl. az egyszerű földmivelő alig akasztotta ekéjét földjének talajába s alig tette meg az első barázdavágást — barma félre lépven, iszonyt keltő Istenkáromlásba tör ki. Tehát már foglalkozása kezdetén az Ég átkát vonja le s vegyíti nehéz munkájába, melytől saját magának s övéinek részére áldást óhajt venni. Mintegy elfalazza sorsát az ilyen megtévelyedett egyén Isten segítő hatalma elől. S azután még csodálkozik a fölött, hogy munkája gyümölcsének nincs szaporája. Észlelhető e sajnálatra méltó megszokás egyéb foglalkozásoknál is. Nem helyesen van ez így. Nem így eselkedezték buzgóseink. Ők azt tartották, hogy Isten nélkül keveset ér a munka s annál kevesebé lehet tartós sikerben örvendezni — Isten ellen küzdve, Istent vértláztatóan sértegetve. Fenmarad ez igazság örökre. Azért, aki eredményt akar látni fáradozása s nevezetesen a méhek szorgalma után — itt is a tiszta szeretet legyen irányító tüje: gyermeki mély szeretet s tisztelet Isten — s szeretet az embertársak iránt. Szóljunk őszintén s bizalmasan. Ha méheid közé lépsz kedves polgártársam, hálára gondolj Isten iránt, türtöztesd indulataidat, mert amit Isten számodra elrejtve tartogatott a természetben, munkád nélkül hordják haza a te hív szolgálid, az Istennek e piczinyke, de csodás teremtményei; a méhecskék. Ne keverd az Ég haragját s talán későbbi keserű csipását meg gondolatlan kifejezéseiddel — az izletes és felséges zamatú méz közé.

A méhészkedés oltsa ki még csiramagvát is a netán beisödbben lappangott emészto irigységnek, gonosz szellemnek. Nemesítse e magával ragadó kedves foglalkozás lelket, erkölcsödöt s érezni fogod szived redőiben is a méz és méhészkedés boldogító édes hatását.

*) Józsa Sándor polg. isk. tanító méhészeti könyvéből.

kifelé fordított V. betűt képező jobb kezöknek mutató és középujjával távolították el óvatosan fehér mellényükről.

Most feltűnik a látóhatáron két leány, apró gyors lépésekkel közelednek. A két gigerli kihuzza magát, mellüket kifeszítik, szájukból kiveszik a szivart s két középső ujjuk közé szerítják, bal tenyerüket nadrág zsebükbe helyezik

— Ah jó estét! Ejh de csinos! Nagysád megengedi?

S a két Don Juan kétoldalról körülveszi a hölgyeket.

. . . . Csitt, csatt — puff — puff

A hölgyek tovább sietnek, a Don Juanok meg a falnak röpülnek. Mintha oda roppantották volna őket, perczekig nem tudtak mozdulni. Végre eszméletre tér az egyik s szól a másikhoz:

— Te, hol van a kalapod?

— Csakugyan nincs a fejemen. De neked miért vérzik az orrod?

— Hát neked miért tört ketté a sétatálcád?

— És neked miért van elszakítva a kabátod?

Igy beszélgettek egy darabig, míg végre megértették a helyzetet és rezignáltan suttozták egymásnak:

— Nagyon erősek voltak. Hihetetlen erősek!

A két kétségbeesett leány bátyja és egyik barátja egy félóra mulva már levetette a kölesönként női ruhát.

De nem, szinte borzadt a hátam még a gondolatra is „Budapest város“ megérkezünk. Kisegítem szépemet a koupéból. Szerencsémre az állomáson senki sem ismer. Rendeljek fogatot az ön számára szép nagysám? „Oh nagyon lekötelezne.“ Egész ismeretlen vagyok itt. Most jövök Franciaországából. Ön talán ismeri Szabó Lászlókat? „Ne-em. azaz hogy . . . igen! felelek hüledezve „Nagy egék“! gondolám, hisz az én vagyok. Csak nem engem keres? Én Fehér Dani-nak mutattam be magam. Jól nézünk ki. „Pompás, akkor lesz ön oly kegyes, és megadja a czímet a kocsisnak.“ Szívesen drága nagysám de ha szabad kérdezni, bocsánat az indiszkréczióért, honnan ismeri kegyed Szabókat? „Honnan, hisz a sógornője vagyok.“ „Micsoda? A feleségem nővére? Borzasztó! Megörülök! A feleségem nővére és én Víz! Víz! Elájulok.“

Az elpáholt gigerlik.

(Utezaí jelenet a fővárosban.)

Két csinos hivatalnok leány, akik egy Kazinezy utezaí irodában írka-firkával töltötték el az esős vagy borus, avagy napsugaras délelőttöket meg délutánokat, szörnyű panaszszal állottak pár nappal ezelőtt odahaza, a papa, a mama és a család előtt. A fiatalabbik kezdte:

Ne haragudjanak kedves szüleim, de én nem mehetek többet irodába. Tudom, hogy rosszul esik önöknek, mert szegények vagyunk és rá szorultunk arra a pár forintra, amit keresek; de inkább itthon fogok surolni, mosni, vasalni, mintsem többet irodába menjek.

MI UJSÁG?

— **Regényünk.** Mai számunkban egy igen érdekes regény közlését kezdjük meg, melyet egyik költő munkatársunk írt lapunk számára. Boross Lajos tiszteletű állami tisztviselő tollából lapunk megindulása óta igen sok szép költeményt közöltünk már, melyek az „Abony” számára irattak. A regény cselekménye Nagy-Körösön játszódik, ezime „A nő.” „Minden nő külön egy kis világ, ha tehát róluk írunk, a legnagyobb hódolat mellett a legfinomabb óvatossággal kell jóvátennünk a szentségtörő bünt, hogy e mystikus világ szentélyébe mertünk hatolni. És ez jól van így. A nő ért erős, világhódító a férfi, a nő nélkül a szentély tévesztett parány. Tiszteljük tehát azt a sanctificáló talizmánt, a mit nőnek nevezünk.” E sorokkal ajánlotta az író regényét lapunknak, a mely sorokban szép tehetség érzelmeit és tiszta felfogás körvonalainak csillogását latjuk.

— **Közgyűlés.** Abony város képviselő testülete f. hó 16-án közgyűlést tart, melynek tárgysorozata a következő: 1. Községi szabályrendelet módosítása. 2. Első jegyző fizetésének jóváhagyása. 3. Birtokhatár kijelölés módjainak megállapítása. 4. Paládiesi ut athelyezése. 5. Rapp János illetőségi ügye. 6. Poberay István honosítása. 7. Czegléd felőli határjelek költsége. 8 Richter féle házról haszonbéri szerződések. 9. Kertész állásának betöltése. 10. Polgári iskola építtetése. 11. Szabó Mátyás kérvénye. fogyasztási ellenőri állásért.

— **Kérelem.** E hó 20-án lesz egy-éve, hogy ft. Lévy Mihály, áldott lelkű esperes plebánosunk installációját tartottuk. Az ebéd alkalmával Teszary László főszolgabíró azt az indítványt tette, hogy a ma szép nap emlékét, minden évben, az év fordulóján, közebéddel ünnepeljük meg. Az indítvány általános lelkesedéssel fogadtatott el. Itt volna ez idő, hogy ezt be is váltsuk. Ismerve azonban szegényeink sanyaru helyzetét, többek által megbeszélve, az indítványt tett főszolgabíró hozzájárulásával, nagy lelkű esperes-plebánosunk intenciói szerint velünk cselekedni, ha a közvacsora helyett jótékonyt gyűjtünk és felkérjük mindazokat, kik súlyt helyeznek most egy éve tett lelkes igéretünkre, hogy a banquette szánt költségek egy részét szerkesztőségünkbe, e hó 20-áig beküldeni sziveskedjenek, a begyűlendő összeget ezen napon oly kérelemmel adjuk esperes-plebánosunknak, hogy azt állandóan segélyezett szegényei segélyezésére fordítsa. Hisszük, hogy vízhangra talál kérelmünk s minél kevesebben lesznek, kik ez elől elzárkózni kívánnak. A szives adományokat nyilvánosan nyugtatjuk. Abony, 1902. jan. 9. szerkesztő.

— **Felolvasó estély.** A népkör egylet mához egy hétre, vasárnap este 6 órakor saját dísztermében felolvasó estélyt rendez, mely igen érdekesnek ígérkezik. Eddig Nt. Szánthó Elek ev. ref. lelkész, Dudás József polgári iskolai igazgató tanár és Temesközy Gerzson lapunk szerkesztője ígérték meg szives közreműködésüket. A felolvasó estélyre nem csak a kör tagjai, de más érdeklődők is szivesen láttatnak. Ugy tudjuk, hogy e kör több ily estélyt fog rendezni, a mi igen életre való dolog, mert csak is így felelhet meg egy társas kör szoroson vett feladatának. Üdvözljük e téren a törekvő egyletet s azokat, kik ily nemes cél érdekében fáradoznak. Lapunk zártakor értesülünk, hogy az iparos dalárda is felajánlotta szives közreműködését.

— **Adományozás.** A multkorai számunkban egy vakság felé közeledő szegény, sok gyermekű özvegy asszony sanyaru helyzetére hívtuk föl a könyörületeséget. Annak eredményeként Márton István megyei t. aljegyző nagybecsereki lakostól 1 koronát kaptunk, melyet rendeltetési helyére juttattunk.

— **Figyelmeztetés.** Mindazok, kiknek ingatlanára, (házra, földre) kamatos kölcsönpénz van bekebelezve, hogy ezen terheket, az általános pótdadó leszállítása, illetve elengedése czéljából e hó 31 ig a főjegyzői hivatalban jelentsék be. A kiknek pedig kamatozás végett tőkájük kölcsön van kiadva, töke kamat adó vallomási ivateket e hó 15-ig mutassák be, mert ellenkező esetben az adó terhökre hivatalból fog megállapíttatni. Itt figyelmeztetjük a cseléd tartókat és cselédeket, hogy az 1 kor. 20 fill. cselédpénztári járulék a cseléd béréből a gazda által le nem vonható.

— **Gazdatisztek figyelmébe.** A földm. ügyi m. kir. miniszterium 12226/1901. körrendelete értelmében a gazdatisztek czimeit a kérvény 1902. május 1-ig beadható.

— **Zongora tanítás.** Szivesen ragadjuk meg az alkalmat, hogy az érdeklődők, különösen a szülők figyelmét felhívjuk Bárdosi Anna neves, képzett zongora tanítónő ama szándékára, mely szerént ha megfelelő számu tanítványok jelentkeznenek, lakását Szolnokról ide hozzánk, Abonyba tenné át. Alkalmunk volt nevezett tanítónő kiváló képzettségéről meggyőződhetni, minthogy igen előnyös lenne közönségünkre, ha egy kizárólagosan a zongora tanítással foglalkozó egyén városunkba megtelepedne; készséggel ajánljuk Bárdosi Anna zongora tanítónőt az érdeklődők figyelmébe. Tanítási díj: heti 2 órájával, vagyis havonként 8 órával 3 forint. zongora díj 1 frt. (nevezett tanítónő saját lakásán saját zongoráján is tanít.) Felnőtteknél külön egyezség szerént, ugyszintén azoknál, kik már gyakorlottak, vagy akik saját lakásukon kívánnak tanórákat venni. Jelentkezéseket elfogad szerkesztőségünk, akár szóbelileg, akár írásbelileg. 8—10 jelentkezés esetén a tanórák megkezdetnek.

— **Posta szekrény fosztogatások.** Több helyről panasz tétetett a miatt, hogy a postai levél-gyűjtő szekrényeket éretlen suhancok rendszeresen fosztogatják, a leveleket ki piszkálják és elsikkasztják. Ezt bajos megakadályozni, mert minden szekrényhez őrt állítani nem lehet. A baj főoka, hogy egyik másik szekrény kicsiny, levelekkel hamar megtelk, s a felső leveleket könnyű kipiszkálni. Ezen ugy lehetne segíteni, ha a posta igazgatóság mielőbb újabb szerkezetű nagyobb levélgyűjtő szekrényeket állítana föl. Ajánljuk fölszóllalásunkat az illetők figyelmébe.

— **Panasz.** Többen panaszkodnak a miatt, hogy a vonatok érkezésénél bérkocsik nincsenek a vasut állomáson. Kérjük az illetékes hatóságot ez irányban intézkedni, mert ha nekünk helybelieknek így is jó, a vidékieknek azonban egy kissé kellemetlen gyalogolni, különösen este s a kora reggeli vonatoktól.

— **Rékasi bíró toasztja.** A napokban történt, midőn járásunk főszolgabírója sors-huzás alkalmával a járási tisztikart vendégeül látta, hogy az ebéden a többek között a rékasi bíró, Orbán Domokos uram is toasztra vetemedett s dr. Györgyi József m. t. főorvost köszöntötte fel, szólván egyebek között ilyenén képen: „Karddal jött Abonyba, karddal él s most már — háia Istennek — él az idők kamatából!” Bravó bíró uram! Nem is olyan rosszul hangzik az, hogy a mi kedves jó doktorunk nyújtogatta a mi élet idönket s él annak kamataiból. Azt hisszük így értette. Ha pedig nem úgy, hanem másképp, az se éppen rossz, mert szép kapitalis idővel rendelkezhetik a mi jó főorvosunk ha annak kamataiból is futja oly aranyos, kedélyes élet.

— **Abonyi posta és távirtda hivatal 1901 évi forgalma.** Ajánlott levél feladatott 7062, érkezett 6768. Csomagok és pénzes levelek feladattak 4010, érkezett 8415. Távirat feladatott 2388, érkezett 3799. Feladatott utalvány és utánvétel 10583 darab, 506648 korona értékben. Kifizetett utalvány és utánvétel 6046 darab, 392334 korona értékben. Cheque befizetés 3723 darab 473187 korona. Cheque kifizetett 131 darab 50629 korona értékben. Jövedéki frankójegyek és értékforgalom 15992 korona.

— **Verseny tárgyalás.** A helyben állomásozó huszárszázad részére szállítandó élelmiszerek szállítására nézve a mult év végén tartatott meg a verseny tárgyalás, mely alkalommal a szállítást — a legelőnyösebb feltételek ajánlása mellett — Wusztl Alajos helybeli nagykereskedő nyerte el. Gratulálunk.

— **A hálószoba egészségtelen levegőjéről.** Álmunkban lélegzetünk legerőteljesebben, ezért kell éjjel lehetőleg jó levegőben feküdnünk. Az álm testünket erősíti. A rossz levegő fászt, ellankaszt. Rossz levegőjű szobában azért ébrednek fel fáradtan. A hálószobák rossz szellőzése, az éjjeli ruházat czélszerűtlensége nagyban elősegíti ezt a kellemetlen érzést. A tollvankosok szoroson rásimulnak testünkre és megizzasztanak. A felső ablakrés nyitvahagyása nem segíti elő a szellőzést. Csak a meleg levegő száll lefelé, a levegő szennye alól marad. Az ablak gyakori feltárását ideges és csúzos ember nem tűri el. Jó szellőzést lehet a kályhával elérni. Ajtaját kinyitjuk, a szemközti oldalon levő ablakfán három-négy nyílást furunk. E nyílásokba vékony csöveket huzunk, melyeket a mennyezet felé felhajlítunk; az ezeken behasadó levegő jól átmelegszik fenn, leszáll és a kályhán át elhagyja a

szobát. Ugy egyenletes és jó szellőzésre tehetünk szert, mely tüdönket vérünket tisztítaná és üdítő hatással volna álmunkra.

— **Óriási küzdelmet** vívott önmagával Jekkel Lőrincz, amidőn a sokféle gyógyszer közül beteg anyja részére valogatnia kellett. — Végre elhatározta, hogy Feller V. Jenő Elsa-Fluid-gyárából, Stubicza, valódi Elsa-Fluidot rendel, melytől beteg anyja már 3 hét alatt meggyógyult. Számítalan elismerőlevél is Lizonyítja, hogy a Feller-féle Elsa-Fluid csodás hatással segít és a legtöbb betegséget, mint: köhögést, influenzát, láz, esuz, köszvény, mell-, fej-, és fogfájást, szurást, göresöt szagatást, gyomorbajt, étvágytalanságot, szembajt stb. gyorsan és biztosan meggyógyítja. A párisi, londoni, berlini stb. kiállításokon aranyéremmel kitüntetett szer. 12 üveg 5 korona férmentve. Egyedüli készítő Feller V. Jenő gyógyszertára, Stubicza, templom utca (Zágráb-megye.) Egy családnál se hiányozzék ezen ezerszer kipróbált kitünő növényesszencia-fluid.

— **Eladás.** Több véka szép idei dió, vékánként 6 koronáért eladó, Sivó Jenőnél.

AZ „ABONY” REGÉNYTÁRA.

A N Ő.

Regény.

Írta: Boross Lajos.

A pestiek megérkeznek.

Horváth uram kiállott a kisajtóba. Belefujta a pipafüstöt az utcza porával telt esti levegőbe s néha-néha hosszasan melázott utánna. Hatalmas vállát neki támasztotta az ajtófélfának; megérdemli az a váll azt a kis támasztékot, meg rá is fér: Nyugszik rajta olyan hatvan év, hogy súlyára nézve százzal is felér.

De meg különben az övé az a kapufélfa, joga van hozzá ép úgy, mint az egész házhoz úgy amint ott áll, bár foldozott, — de rendes — nádfedelével, tisztára meszelt fehér falával s hatalmas eperfával az udvarán. Biz az nincs olyan azép, mint a szomszéd kupecz gádoros zsindeyes háza, de neki többet ér, mert ez az — övé.

Horváth uram megnyomkodta a pipa kiemelkedő parázsát, azután gondolkozott tovább.

Fiatal korában szegény zsellér ember volt, nem volt egyebe a két erős karjánál, de azok aztán olyan erősek voltak, hogy csakhamar megvolt a ház, meg egy kis földecske. E közben szive sem maradt tétlenül. (Mert, hogy a parasztnak is van szive, az természeti igazság, mindannak daczára, hogy ezt több „szivtelen” kaputos ember kétségbe vonja!) Kikereste a magáét s így aztán nem volt nehéz családi boldogságot alapítani a kor és a sziv szerzeményéből.

A szép Szüts Mártát a házba hozta fiatal menyecskének.

Szüts János uram — a Mártha apja — nem úgy tervezte ugyan a dolgot, dehát a jó Isten már azt többnyire úgy rendezi, hogy a fiatal szeretőknek legyen igazságuk. Arról persze nem tehettek a fiatalok, hogy Szüts uram mérgében mindenét elitta és nem hagyott az egyetlen leányának semmit.

Horváth uram azóta négy leányt adott férjhez, de mindegyikkel adott holmi pénzeceket, elgondolván hogy neki is milyen jól esett volna ha Szüts uram pénze annak torka helyett az ő ládafiába gurul hozomány képen.

Két fiút tett emberré. Az egyik vendéglőtulajdonos Budán a másik meg Pest első szücs-mestere.

Horváth uram nem gondolkozhatott tovább. Valaki gyöngéden oldalba bökte. A felesége volt. Nem a hajdani szép Mártha ugyan, hanem ha ránéz az ember, minden erősítetés nélkül elhiszi, hogy szép volt. A termete még mindig szégyenbe hozna holmi dragonyost a délczegmagasságával. A haja feketeségét nem tarkította meg egyetlen ősz hajsza sem, csak az arca jószágos, szen-

vedélytelen szelidsége mutatja, hogy megette kenyerének javarészét.

— Mégse jönnek apjuk? — Kérdezte az asszony, végig nézve az utcán felső irányban.

— Jönnek is azok Nagy-Kőrösre. Messze van ám ide Buda, aztán az ifiasszony, meg a leányasszony pesti fajta, még meg is fújhatná a szél a hosszú uton. Jönnek is azok ide, — fejezte be az öreg nagy dünyögéssel, hamukiverés közben olyanokat ütve a pipával a tenyerébe, hogy azt más fajta — mint a két krajezáros — ki sem állaná.

— Ugyan-ugyan no, hiszen irták, hogy jönnek. Világosan benne van a levélben, hogy ma este érkeznek a gőzössel. A Béni, a Juszi, meg az Elvira. A Karesi tán ki is ment elébük a vonatra.

— Lehet — hagyta rá vállat vonva Horváth uram, ami körülbelül azt jelentette, hogy ő

nem igen hiszi, de hát nem volt kedve az asszonyval való vitatkozásra. — Külömben is itt jön a Karesi ni, — mutatott pi aszáróval egy közelgő síhederre.

A Karesi egy középső természetű, örök vidám arcú suhancz, Horváth uram unokája. A legfiatalabb leányának, a Julesának a fia. A hetedik gyerekünk — ahogy az öregasszony szokta mondogatni, mert a hat gyerek után ezt is ők nevelték fel — hetediknek. Külömben nyolczadik gymnasista, eddig a nagykőrösi iskola első tanulója volt, de mióta kezd a bajusza pelyhezni, többet pödörgeti az orra alatt barnálló pihét, mint forgatja a a könyv lapjait. Sőt még a lányokon is megakad a szeme, ami őszierinte nem esoda, mert a kőrösi lányok messze földön híresek s nagyon csodálkozik rajta, hogy eddig is tanulás helyett nem inkább azokat nézegette.

(Folyt. köv.)

Az életmentő.

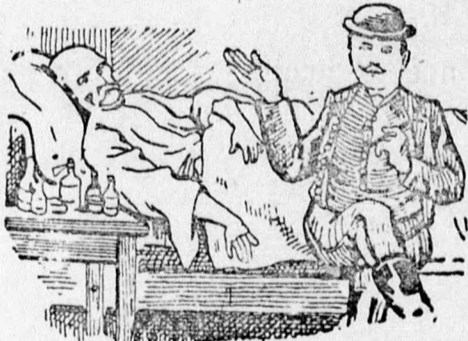
Igaz történet az élethől. — Elbeszéli: Fábrián András Turkevén — (Utánnomás tilos.)

Mióta áll a világ, senki sem látta oly hasznát az olvasásnak, mint az édes atyám, aki nagy beteg volt és hogy most egészséges annak köszönheti, hogy olvasni tud.

Nyolcz esztendeig kinlódott jó atyám, gyomor görcse és bélhuruttja volt s vérszegénységben szenvedett; minden esztendőben vérhas támadtam meg, s emellett szívdobogás. Ezek voltak belső betegségei, de borzasztó külső bajokban is szenvedett szegény. A csuzos, rheumatikus bántalmak rettentően kínozták, dereka fájt, iszonyu szagatásai voltak és semmi sem használt neki. Már-már fölhagyott azzal, hogy orvosi szerekért hasztalan dobálja ki pénzét, s párnákba esavarva egész napon át a kályha mellett ült s az imakönyvbe s naptárban olvasgatott. Egyszerre csak felkiált.

— Ez az! Micsoda? kérdeztük mi.

— Ez az! ismétlé az öreg és egy elbeszélésre mutatott, melynek a czime „Egy öreg ember titka“, melyben elbeszéli ifj. Szabó István, hogy a világ semmi féle szere már nem használt neki, végre a híres Feller-féle „Elsa fluid“hoz folyamodott, mely nem csak őt, de a faluban még sok más embert is meggyógyított.

Nem akartuk elrontani kedvét és kivánságára Feller V. Jenő gyógyszerárától a „Szt. Háromsághoz“ Stubica, templom-utca rendeltünk 12 üvege Elsa-fluidot, mert kevesebbet nem adnak. A patikus ur 5 korona utánvét mellett egy tuczat Elsa-fluidot küldött és használati utasítást mellékelte hozzá, melyből megtudható, miképp kell használni. A posta költséget ő maga fizette.

14 napon keresztül óránként 20 csepp ivott atyám egy kanálnyi tejben ebből a jóillatú Elsa folyadékból s minden reggel és este jól bedörzsölte magát az Elsa-cseppekkel. A 9-ik naptól kezdve jobban érezte magát és 2 hét múlva pedig egészséges lett.

A faluban hamarosan megtudta minden ember, hogy atyám egészséges. Valamennyien Feller-féle Elsa-fluidot rendeltek s csodálatosan az mindenkinek használt. Itt csak néhány esetet akarok említeni. A Dandár István öregsége következtében szemgyöngöségben szenvedett, már közel volt a

megvakuláshoz s emiatt a Feller-féle Elsa-fluidot kezdte használni. Hat hét alatt úgy látott, mint egy fiatal ember. Nagy Jánosnak és még 20 embernek szurása és derekszája volt, a fejük és keresztcsontjuk fájt, erősen köhögtek, influenzások voltak és valamennyit egészségesé tette a Feller-féle Elsa-fluid. Erős Károlynénak szédülései voltak és mellbaj kínoztá, vért köpött s láza volt, úgy, hogy a tejet is elvesztette, eseesemője ennél fogva hasgöresöket és kiütéseket kapott, ezt a szegény asszonyt is kigyógyította a Feller-féle Elsa-fluid, újra volt teje s gyermeke is pompásan meghízott. A plebános ur gazdasszonya orbánczot kapott az arcán, mérges dagmata volt a lábán s a nyaka fájt. Kolompár András rémséges fogfájásban és hat gyermeke sárgaságban szenvedett, gyomorhajuk, hányingerük, dugulásuk és gilisztájuk volt. A Feller-féle Elsa-fluid úgy ezeket, mint minden előforduló betegséget kigyógyított.

Az Elsa-fluid mind híresebb lett, a szegény emberek összegyűjtötték pénzeiket és sokan együttesen 16 koronáért négy tuczatot rendeltek, hogy így olcsóbbra kerüljön. Ez a szer az apró marháknak és a sertéseknek is használ. Az én öreg apámnak nem volt nyugta és egy-re azon gondolkozott, miképp mutathatná ki háláját Feller V. Jenő gyógyszerész urnak, kinek egészségét köszönhette. S mikor egyszer a templomból jött, így szólt hozzám:

— Az olvasásnak köszönhetem, hogy erre a jó szerre találtam, amely az én életmentőm volt, ülj hát te fiam, ird meg, hogy mint segített rajtam a Feller-féle Elsa fluid s mi a legmélyebb hálát érezzük iránta és ne sajnálja nyomassa ki az ujságokban és naptárakban, ha ld tudja meg a világ, mily hathatós szer az Elsa-fluid.

Ti kedves olvasók ha az Elsa-fluidot meg akarjátok rendelni, így czimezzétek:

Feller V. Jenő gyógyszerárának
Stubicán Templom-utca
(Zágrábmegye.)

és adja az Isten, hogy ez a csodaszer soha sem fogyjon ki, s mindenkinek oly hathatósan segítsen, mint az én öreg atyámnak.

Törv. védve.

Védjegy

A valódi Feller-féle Elsa-Fluid az egészségügyi hatóság által meg van vizsgálva és jóváhagyva. A berlini, római, londoni, párisi és nizzai kiállításokon aranyéremmel tüntették ki. Csak akkor valódi, ha minden üveg az „Elsa“ védjegyvel van ellátva.

Nemcsak beteg, hanem egészségesek is rendelik, mert az idegek erősítésére, az arczbőr üdítésére és szépítésére, a fej mosására, korpa és hajhullás ellen és ezenkívül, mint kitűnő szobailatot is használják.

Egy tuczat 12 üveg postán szállítva 5 kor., 24 üveg 8-60 kor. 36 üveg 12 kor. 40 fil., 48 üveg 16 kor. bérmentve, utánvéttel vagy a pénzelőzetes beküldése után. — **Aki másodszor rendel, minden 12 üveghez**

1 üveget ingyen kap.

„Mindenkinek meg mondom és megírom, hogy csakis a híres FELLER-féle

„ELSA-FLUID“ mentette meg az életemet. Irja ifj. Szabó István

Postán, vagy a pénz előzetes beküldése után bérmentve küldi az egyedüli készítő:

FELLER V. JENŐ
gyógyszertára Stubica templom-utca (Zágrábm.)
Főraktárak Budapesten:

Török József gyógyszerárában VI. Király-utca 12.
Dr. Egger-féle „Nándor“ gyógyszerárában, Váci-körút 17.
Zoltán Béla gyógyszerárában, V. Nagyköröna-utca 23.

18 éven át egész testemen különféle kínos sebekben szenvedtem senki és semmi sem segített, csak az ön

„ELSA-FLUID“ja mely teljesen kigyógyított.
Hönigschnabel Endre Kőrösbánya.

Legalkalmassabb ÜDVÖZLŐ KÁRTYÁK, NÉVJEGYEK

a legolcsóbb árak mellett szerzhetők be

Szerdahelyi János könyvnyomdájában.

Hirdetmény.

Van szerencsém a n. é. közönség becses tudomására hozni, hogy a legjutányosabb árak mellett elfogadok monogramim himzést

A n. é. közönség szíves pártfogását kéri
Rosovitz Katalin.

Lakásom: Klapka-utca 11 sz.

SZŐLŐOLTVÁNYOK

szokványminőségben.
A legkiválóbb 42 bor- és csemegefajokban fajtisztán, teljes jótállással.

ÉLŐKERÍTÉS.

Gleditschia esemeték és magvak.
Urakalmaknak, községeknek három évi törlesztésre is adatik.

Óriás tövisű, igen gyorsan fejlődő sövénynövény. Ez az egyedüli, melyből oly örökös kerítés nevelhető pár év alatt, rendkívül csekély kiadással, melyen nemhogy ember, de semmiféle állat még az apró nyulak sem hatolnak át. Minden rendeléshez rajzokkal ellátott útítési és kezelési utasítás mellékeltek. Ezer csemege elég 200 méterre. — Ára 6 frt.

Dióesemeték.

Óriási jövedelmet biztosító voltánál fogva ennek tenyészítése számos gazdaságban az utóbbi időben rendkívül elterjedt.

Színes fénynyomatú főárjegyzék ingyen és bérmentve küldetik minden rendelési kötelezettség nélkül. Az árjegyzéken kívül még egy olyan könyvet kap ezzel, ki azt czimére ingyen és bérmentve küldetni kéri, mely ninesen az a ház, vagy család, hol annak tartalmát hasznára ne fordítanák, városon, falun, pusztán, gazdag vagy szegény családnál egyaránt. Így még azoknak is igen érdekében áll, kik rendelni semmit sem akarnak, mert benne számos oly közlemények foglaltatnak, melyek mindenkinek nagy szolgálatot tesznek. Czím:

Érmelléki első szőlőoltvány-telep Nagy Gábor Nagy-Kágya, u. p. Székelyhid, 10—20

Csak RÉTHY-félet fogadjunk el!
A valódi pemetefü-czukorka kék papirdobozokban kapható s minden dobozon a készítő: RÉTHY BÉLA aláírása olvasható. Eltérő készítmények mint hamisítványok visszautasítandók.